

'PASSEND ONDERWIJS HEEFT DE AANDACHT VOOR HOOGBEGAAFDE LEERLINGEN JUIST AFGEZWAKT'

RONALD HEIDANUS EN INGE VAN DE GOOR, WAREN MET HUN 3 KINDEREN OP ONDERWIJSONTDEKKINGSREIS (EDUCATION ON TOUR) DOOR SCANDINAVIË

In Scandinavië zijn we de onderwijssegregatie zoals Nederland die kent, nauwelijks tegengekomen. Alle kinderen gaan in principe naar de school nabij thuis en krijgen te maken met dezelfde hoge verwachtingen. Passend Onderwijs is hier vanzelfsprekend. Toch worstelen ze ook hier met het onderwijsaanbod aan hoogbegaafde kinderen. We zagen belangrijke aanknopingspunten.

Op een school zagen we dat hoogbegaafde kinderen al vanaf de kleuterleeftijd écht gezien worden. Naast cognitieve uitdagingen remmen leerkrachten deze kinderen soms juist af om met hen te werken aan groepsvorming en het sociale bewustzijn. Want, zo denken zij, welbevinden en zelfvertrouwen draagt uiteindelijk bij aan het op niveau presteren van deze kinderen. Ze blijven kinderen uitdagen om elkaar te begrijpen, om hun begaafdheid in te zetten om aansluiting met zichzelf en de groep te blijven houden.

Op een middelbare school zagen we een science-docent hoogbegaafde leerlingen uitdagen, ook buiten de lessen om. Vanuit de taxonomie van Bloom bouwt hij zijn lessen op. Lessen en uitdagingen waarbij zijn hoogbegaafde 'apprentices' zijn leermeesters worden, bijvoorbeeld bij het verbeteren van de watercondities van het nabijgelegen fjord. Deze docent gelooft in de kruisbestuiving: Als de leerling bij science bouwt aan zelfvertrouwen, dan verdamppt onderpresteren ook bij andere vakken.

AGEETH DE JONGE, LEERKRACHT EN BEGAAFDHEIDSPECIALIST OP KIND CENTRUM STADSKWARTIER IN MEPEL

Sinds Passend Onderwijs is bij mij op school de aandacht voor hoogbegaafde leerlingen beslist niet afgezwakt – integendeel. Vanaf de peuters tot en met de overdracht naar het VO is veel meer aandacht en begrip ontstaan voor de hoogbegaafde leerling. Wij zijn als leidsters, leerkrachten, intern begeleiders en directieleden uitgebreid geschoold over hoogbegaafdheid. We hebben prachtige lezingen gehad. Op de verschillende scholen zijn verbredingsgroepen ontstaan. Ik heb zelfs de Master Talentontwikkeling en Excelleren op Windesheim gevolgd naar aanleiding van deze aandacht. Naast al die scholing blijft het belangrijk om altijd je HB-radar aan te hebben staan. Zoals bij die jongen bij mij in de klas waarbij ik direct dacht: 'Dit is er eentje!' Met zijn originele vragen en honger naar de wereld, maar o zo ongelukkig in zijn schoolwerk. Die radar liet me even een blik werpen in zijn ziel en zorgde ervoor dat ik mijn manier van benaderen en onderwijs op hem kon afstemmen. Zodat deze onderpresterende, ongemotiveerde jongen weer volop meedoet en stráált. Zo'n radar is essentieel bij goed onderwijs aan welk kind dan ook. En hoe kun je die beter ontwikkelen dan je volle aandacht te geven aan elke leerling, dus ook aan de hoogbegaafde?